

ZENSKÁ HLÍDKA.

RÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

NA PERUTÍCH SLÁVY.

Tak často čítáme v denních a týždenních časopisech českých a i anglických, jak ten či onen muž vynikl, a v jaké slávě žil, a jaká nehynoucí památka po něm byla lidstvu zanechána. Poslední dobou téměř veškeré časopisectvo každého pokrokového národa přinášelo spoustu pojednání o Lvu Tolstém. Byl šlechtic, vojín, mučík, muzik! Avšak čím byl vůči své manželce, své rodině? Byl on skutečně manželé vzorným? Pojila její otecká láska ku své rodině? Neoprávně, že by nebyl Tolstoj velký mudrlec, avšak pohlížíme-li na něj se stránky kumární rozkazů, začasté i libůstek a rozmarův. Na štěstí člověk tomu vzhledu znenáhla uvyká a stává se pouhým strojem. Kdyby neuvykli, kdyby duch jeho podržel přirozenou pružnost svou, musil by časem svým zšiltit. — A tak projde jedno povolání po druhém, v každém najdeme nějakou závadu. Kdo spokojen je úplně? Snad nikdo v světě. Poznává-li však někdy bytost, jež žije a nuzně se životem protlouká, cítíme vedle soucitu a ní zároveň i blahé uspokojení, že jiným vede se ještě daleko hůře a nenápkají si; a třeba taková zjednáva nám klidu a lesponi na čas. — Mám příležitost seznati taký život plný strasti, odklíání, život tak mladý a přeč puště, chudý a bez lásky. — V maloucké podkrovní světničce, kamž celý čas sluněčko úzkým okénkem se nepodívá a studený chlad z každého koutku číší, tráví svůj divlý věk jedna z mých bývalých spolužaček. Širotek to a úplně bez přátel. Celičky boží den, od časného rána až do pozdní noci skloučená nad šitím, nezná žádné radosti, než snad několik návštěv našich do měsíce. Jakoby sluněční jas ozářil šerou tu světničku, když naše malá, rozjařená společnost na chvíli do ní zavítá. I ona — Hanna — rozveselí se. Touží věděti něco o tom světě venku a o "našem světě," jak říkáme všem tím divlým radostem, které plesům, koncertům, divadlu a j. Jak dovedou být veselé a dovádí v ostatní mě družky! Přiznávám se, že i já, ač jinak původně snad vážné letory, dám se snadno strhnouti v to veselí. Jsou často požádána, abych jim zas vyprávěla, vymyslím si něco hodně veselého, což není nic těžkého, vzpomene-li si na své dětství, na celodenní skotačení, tu zas na rozbitou pannu, nebo strach před metlou. Připadám si, sedávaje u prostřed našeho kroužku, jako Hoffman, (opera Hoffmannovy povídky), který vypravuje o třech svých láskách. Jenže jeho poslouchají mladí přátelé tise a i napjetím, ale mně přes tu chvíli přerušil bouřlivý smích družek. Snad vypravuji příliš veselé aneb zas málo poutavé. Vím jen to, že touha, rozjasnit alespon na chvíli duši té ubohé, nutí mne tak jednat. — Hanna nedává se při všem tom v práci své rušiti, než chvilkami hlavu zvedne, jakby nás tím milým svým úsměvem k nové veselosti povzbuzovala. Ale nemohu se v tvář její dlouho dívat s klidem a bez politování, že dohře v její duši, že smutná lhostejnost často jí tíží — zoufalá resignace, přání, aby celý ten život raději už brzo byl u konce. — Nevím, jak daří se po našem odchodu ubohé sirotě v tom děšném tichu nevládného pokojíka. Možná, že mnohá slyza na práci v kůlni či skane, co zatím hlavou její táhnou myšlenky nejtesknější a na rtech že chví se otázka: "Nejsm-li již jako ruina? Což byla bych již docela hotova s nadějí, že se štěstí a spokojenost? Douštávala jsem s osudem? A moje budoucnost — horekuje snad dále v duši — "ta je beznadějná; je něma, ničím neutěšuje, nic neslibuje, nijak nepodnětuje snašeti s klidem přitouně slo a spoléhati v budoucím dobro. Proč jin v mém věku jous ve věm šťastnější? Nebudu tedy nikdy již hleděti vstře štěstí!" "Nikdy!" odpovídá přisně rozum, ten mstivý ďábel, ten černokněžník, který pro mnohé bývá ne-

prosný jako macecha: "Tedy nikdy," vzdychne utrpená, zlomená duše, "podle něho jsem tedy zrozena pouze, abych pracovala pro skývn chleba, čekala na útrapy smrti a po celý život si jenom zoufala." — Nešťastná Hanna! Proto tolik smutku v jejích očích! Jednou při opětné naší návštěvě zahlédla jsem na malém stolku rozzevřenou knihu básní a ježto jsem ctitelkou veršů, neodolala jsem touze bliže si ji prohlédnouti. — Hned na prvním listě upoutaly mne tužkou zatřesené konečné řádky básně Svatopluka Čecha:

A láska?
Ač té není v světě více
teď lásku tam, kde peněz na tisíce,
kdo statek má a velký pole lán,
ten v světě nejvíce je milován.

Snad o slovech těch Hanna o samotě hloubává, snad duše její prahne po trochu vládného soucitu a lásky. Je sice kus pravdy v oněch řádkách, leč doufejme, že i ona jednou dojde kýženého klidu, že najde bytost ji oddané milující, třeba že sama je prostou a chudíčkou a dobré srdce jediným jejím věnem. Nebo je svět opravdu tak zlý a bez uznalosti, že nedovede dobré dušou spláčet, že odvrací štěstí i od toho, který by i nejmenší hrstkou jeho byl spokojen? — Než pro dnes dosti již! Snad vážné štenářky budou laskavě shovívavy k mým jahoduchým dopisům a nebudou mi zazlívati jejich rozvlněnosti. Pokaždé si u mířuji, — dnes budeš psát kratěji, není pře "Hlídku" jen pro tebe — také jiné dámy chtějí náš svým dopisem potěšiti. Inu "vše dobré, ale skutek — utek!" Sednu, píšu a už je papír plný. — Panu redaktoru Havránkovi u příinné díky za věnované verše. Žel, že nedovedu podobně v odpověď mu dát, když k tomu sotva prostou svou prosou stáám.

H. F. Koukalová, Spring Ranch, Nebr. — Ctěná paní Vitámvásová si přeje vědět, jak jsme která slavný příchoď nového roku. Myslím, že farmářky v Nebraska všechny stejné: totiž pěkně u kamen. Byla taková vánice, že se sotva poklidilo, natož aby člověk mohl někam jít slavit; vřdyť ten den i u těch kamen bylo zima. — Lituji p. Vitámvásovou, že byla nemocna. Nemoe je vždy nepřijemná věc, a na nový rok, kdy každý očekává alespon ten začátek dobrý, obzvlášť. Jen když to dlouho netrvalo a jest opět lépe. Musíme brát vše jedno za druhým, jak to přijde. Opravdu, milé štenářky, já nikdy velkou radost z toho nastávajícího roku nemám, spíše vždy obavu, že snad něco zlého člověka očekává. Co bylo zlého v roce uplynulém, to už je přetřepno a úspěšně zapomenuto, ale co na nás čeká, to nevíme. Vidíte, milá paní, vy si alespon ty zábravy vynahráďte, až budete zdravá, ale my jsme se zábavou na tom zle. Kromě kostela není zde nic a ještě i ten kostel z rozlícených přímějí je skoro prázdny. To mužské pokolení se časem pobaví u karet, na a ženské, ty nemají nic. Ale za to se ve zdejším osadě hodně čte, a ke eti štenářů musím říci, dobrý jen časopis. — Tak to má tu dobrou stránku, že skoro všechny děti až na malé výjimky umějí číst česky, ač o české škole zde není ani památky. V městech nápkají na mnoho zábav a na farmách je jich zase velmi málo a když jednou za onoho času nějaký roztáče jest, tenkrát držíme příležitost za pačesy, a máme z toho radost, jako by to byl čilný ples. Ctěné kuchařky, která často pečete vejevový páj (mustard) vyničte širokou moučku a použijte více vajec, totiž na místo 3 vajec na dva páje, vezměte 4 vejce a dva žoutky, ze zbývajících bílků udějte sníh, ostatní předpis zůstane stejný. V městě ovšem jsou vejce drahá, ale na farmě se tak a vejei nemusí šetřit. Zmíněný páj má tu jedinou vadu, že dlouho nevydrží, protože si herou dvakrát. Pozdrav všem!

Emilie Jvanová, Ithaca, N. Y. — Ctěná pořadatelka a milé družky! Opět uplynul jeden rok do moře minulosti a nastal rok nový a tu mnohý sobě zase sliboval, že bude konat jen dobré. Ano, ano, vše to jest krásné, jen to také vykonat. Mnohý člověk pokusí se vykonat mnoho dobra svému bližnímu, ale když pak sklidi nevděk, ten čitelná duše jeho otrpne a

důvěra jeho sklamána. Mnohý jest tak čiliv, že si všímne všeho, snad i každého slova, jiný opět dovede úmyslně urážet, aniž by si opravdu pomyslíl, že ubíjí dobrý cit člověka jiného. A v kruhu našem objeví se i takový člověk, že mu nikdo nerozumí a nikdo ho nechápe, kterýž nemůže nikde najít porozumění ani pochopení. Co jen zkouší takový člověk, který jest nesprávně posuzován a jehož dobré snahy nejsou nikdy pochopeny! — Teta Vitámvásová chce vědět, co která z nás dělala na Nový rok. Abyste věděly, my zde připravili překvapení rodině pana Horkého hned v sobotu večer na Šylvestra. Šjely se tam všechny české rodiny, zde usazené. O všechno bylo postaráno, též i o hudebníky. Bavili jsme se celou noc a ráno za svítání jeli jsme domů. Jakmile jsme poklidili dobytek, šla jsem spat. Však to také bylo hodně rozespalé počasí. Po ránu se dalo do deště a od té doby až podnes je stále proměnlivo. Sníh, který hořky napadlo hned v prosinci, už roztál. Včera se sem přistěhovala rodina p. Fr. Hereingra z Walkerton, Ind. Zmíněný pán jest velmi dobře znám v okolí Beemer, Neb. Ostatní jest všecko při starém. Vše jde touz koleji, jako vždy jindy, jen to je patrné, že i zde vstoupají pozemky v ceně a sice následkem toho, že sem poslední dobou přijíždí mnoho Němců a švédů. Nemine snad jediné ho dne, abych neviděla pozemkového jednatele a novými lidmi ze západu. Zatím srdečný pozdrav!

Josefa Simonová, Snohomish, Wash. — Ctěná paní pořadatelko! Tuším, že jsem již ta nejposlednější, která přichází k Vám s přáním, avšak toto jest co nejlepší mínění. Podávám Vám ruku ve vzduchu s nejlepšími přáními v srdci, by se Vám všechny tužby splnily a žádné klamné nebyly. To Vám přeji v tomto nastávajícím roce. — Milé štenářky! Nyní jest počasí, že jest skoro každé dítě nastuzeno, a tudíž uvedu několik pokynů, jak si v případě tomu přebírat. Když dítě, a i třeba do spělejší již, dostává zápal, vezměte ihned lůžného oleje, dejte maloučko ohřát, namošte hadřík do oleje, obložte celá prsa i žebra, namošte jiný hadřík do studené vody, přiložte na hadřík s olejem a spěně dejte na to flanel, aby vše zakryl. To se musí často upakovat a třetí den horečka zmizí. Náš jeden syn, když byl ještě malým chlapečkem, měl dvakrát zápal, vřdy z ledové vody. Když má dítě zápal plie (pneumonii), vezme se vážně sádlo, dá se do něho několik kapek terpentýnu, a tím se musí mazat a obkládat; vše musí býti vlažné. Když má dítě kašel, vezměte husí sádlo, máte-li je po ruce (já je každý rok schovával jsem při podobný případ). a, nemáte-li husí, vezměte jiné, dejte je ohřát, rozměchejte do něho heky cukru a dávejte po lžičce dítěku. Dejte do láhve vřelé vody, aneb nahřejte cibulky, zabalte a dejte dítěku pod nožky do postýlky a zakryjte dítě. To ztratí někdy kašel za jednu noc. A když dítě dostává prudký začátek, dá se mu hodně teplé sádlo s cukrem, dítě počne vrhnout a nebezpečí jest zažehnáno. Já jsem odhodlala 4 syny a 3 deery a každý ví, že se všude něpřipodí. Znamenám se vaše pilná štenářka.

Terezie Hodek, Wolbach, Nebr. — Ctěná pořadatelka a milené družky! Opět musím přispět několika řádky do milého časopisu "Pokroku", který s velkou zálibou čtu, neb musím přiznat, že málokterý časopis mi se vyrovná "Pokroku" i co do četty i co do láce. Zvláště se mi zamlouvají díjisy a čtené pravky. Jestli naše vlast velmi veliká a téměř všude Čechy osazená, tak že jen dopisy se můžeme seznámit. Často čtu, jak se mňohdy přítel s přítelem, aneb krajan s krajanem seznámí, když nelze jinak, tož prostřednictvím časopisu, do něhož dopisují. A jest zhubta velká útěcha a zvláště pro lidi, žijící na venkově a neznející anglické řeči. Proto nikdy nekrátiujeme dopis jiněho, neb jen tak se navzájem poučujeme. Každý z nás má jiné náhledy a každý snad dobré a proto máme na vůli, abychom psali každý dle své zkušenosti. Já, ku příkladu, každý dopis ponorně přečtu a každému dám za

pravdu. To přeč každý víme, že hranicích, já jsem po ní vždy toužila, ale nemohla jsem jí nikde koupit. Též bych vás, drahé sestry, prosila, kdyby z vás některá měla píseň "Proč se, Bože, všechno mění ve světě čas nyníjší, proč's mne zde nic netěší", aby zaslala ji etně pořadatelce, která by jí v naší "Hlídkě" přáček věnovala, začez již předem děkuji. Já mám jen dva verše, a moji deeri se moc líbí, tak bych o ni prosila. Drahé sestry, pochlebte se přeč, co které vám Ježíšek nadělil! Mné jedna přítelkyně psala, aby mi Ježíšek hodně nadělil, a mně staroušek to slyše, koupil mi hned látku na život, a měly jste vidět, s jakou radostí mě volal: "Stará, stará, pojď sem, koukej, je to hezké?" A já hned běžela a pravím, že je to moc hezké a tak byl rád, že se mi to líbí. Paní Štátné v Du Bois srdečně děkuji, že uveřejnila zprávu o veselce dcery mého bratra Herela. Manžel její se jmenuje Alois šadrik a bydlí ve Wisconsinu, kamž se odebrali. Oni mi o tom sice něco psali, já však myslila, že on je z Drážkvan, a on je zatím od Berouna. Holka, již dostal, je pracovitá, lepší než aby dostal bohatou a lenocha. Tímto končím, aby zbylo místo pro jiné, a zdravím všechny štenářky a štenáře tohoto listu.

Cukrové z datlí.
Vem jeden koflík vláských ořechů hrubě rozsekaných a jeden koflík na drobno usekaných datlí, jeden koflík mletého cukru, tři lžice mouky, do níž přimíchej lžičku Baking powder a jednu lžičku vanillie a dvě ušlehaná vejce, těsto pak dej na plech na papír mástem pomazaný; tvoř z něho malé hromádky.

Pie mechynkové s hrozinkami.
(Cranberry Pie.)
Vem na jeden pie jeden a půl koflíku mechynke a půl koflíku hrozinek bez pecek, mechynky čisté vyper a rozpuť a vmačkej do nich koflík cukru, polívkovou lžičku mouky a malou lžičku másla. Pokryj talíř obyčejným těstem na páj, dej do něj připravené mechynky, uprostřed heky do vršku, prikryj těstem a dej do rozpálené trouby pečt.

Štika se sardelovú omáčkou.
Štika oškrab, rozkrájej na kousky a uvař ve slané vodě, pak ji narovnej do rendlíku, dej do mísky několik na tvrdo vařených žloutků, půl vařeného celeru a smaženou žemličku, několik rozetřených sardelí, trochu květu muškátového, vše dobře rozetř, načež to dej do hrnku, nalej na to polévku, ve které se štika vařila, a nech to trochu povarít, potom to přečď na štiky a zaečť do citronovou šťávou.

Pozn. pořadatelky "Z. H." — Tentokrátě došlo nás tolik dopisů, že jsme nemohli odložit jejich někdož do příštího čísla. Doufáme, že vážné dopisovatelky nebudou se pro to na nás mrzeti.

Spolehlivá rada právní

zašle se poštou komukoliv na požádání, když přiloží \$1.00.

Praxe v sedmi státech. Náš pan Emil J. Motis osobně zastupuje všechny soudní případy v celé Neb., Ia., Mo., Okla., Kans., a v Dakotách. Dlouholetá zkušenost. Pan Emil J. Motis zastával nejčastěji případy v celém Texasu a obhajoval i v případech jako: vraždy, zločiny, zlodějství, na odškodné, pozemkové záležitosti, rozvody, atd. — **Záložní tosti v Evropě.** Peníze a dědictví se vymáhá. Plnomocně se zhotovují. **Gradovna v Číně.** 806-808-810 Brandeis Budově, roh 16. a Douglas ul. **Tel.:** Doug 3905. — **Adresa: Česká Právníká Kancelář, Emil J. Motis & Co., — 806-808-810 Brandeis Bldg., Omaha, Neb.** Pan Motis je večer v Hotelu Praha. Telefon: Red 1814. 2547.

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.

FREMONT, NEB.

Jest vařeno s nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je!